E. Enligt artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier får ledamöter av Europaparlamentet inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

F. Enligt parlamentets etablerade praxis innebär inte det faktum att de rättsliga förfarandena har inletts inom ramen för civilrättslig eller förvaltningsrättslig lagstiftning, eller omfattar vissa civilrättsliga eller förvaltningsrättsliga aspekter, automatiskt att den immunitet som avses i ovannämnda artikel inte är tillämpbar.

G. När Luigi de Magistris gav intervjun i fråga agerade han under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet och bedrev politisk verksamhet genom att uttrycka sin åsikt i en fråga av allmänt intresse i hans valkrets.

H. Alla försök att hindra Europaparlamentets ledamöter från att uttrycka sina åsikter i frågor av berättigat allmänt intresse och från att kritisera sina politiska motståndare genom rättsliga förfaranden är oacceptabla i ett demokratiskt samhälle och ett brott mot artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet. Syftet med artikeln är att skydda ledamöternas yttrandefrihet under utövandet av deras ämbete på parlamentets vägnar som en av Europeiska unionens institutioner.

1. Europarlamentet beslutar att fastställa Luigi de Magistris immunitet och privilegier.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut till den berörda myndigheten i Republiken Italien och till Luigi de Magistris.

Begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier

P7_TA(2011)0189

Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om fastställelse av Bruno Gollnischs immunitet och privilegier (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av Bruno Gollnischs begäran om fastställelse av hans immunitet, med anledning av ett brottmål i fransk domstol, daterad den 10 juni 2010 och tillkännagiven i kammaren den 14 juni 2010,

— efter att den 26 januari 2011 ha hört Bruno Gollnisch i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008 och 19 mars 2010 ([1]),

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,

— med beaktande av artiklarna 6.3 och 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0154/2011), och av följande skäl:

([1]) Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Alfonso Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio respektive Antonio Clemente, REG 2008, s. I 7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet.

Tisdagen den 10 maj 2011

A. Bruno Gollnisch, ledamot i Europaparlamentet, har begärt fastställelse av sin parlamentariska immunitet. Han anser nämligen att de franska myndigheterna har begränsat hans frihet som ett led i den rättsliga utredningen av en talan och ett yrkande om ersättning (*plainte avec constitution de partie civile*) som väcktes av International League Against Racism and Anti-Semitism den 26 januari 2009 mot en icke namngiven person för hets mot folkgrupp.

B. Artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet åberopades inte i begäran om fastställelse av immunitet och är därför inte tillämplig.

C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet, som uttryckligen åberopades av Bruno Gollnisch i dennes skrivelse till talmannen av den 10 juni 2010 och som är tillämplig på detta mål, åtnjuter Europaparlamentets ledamöter, under parlamentets sammanträdesperioder, inom sina egna staters territorier den immunitet som tillfaller ledamöter i deras parlament. Detta hindrar inte Europaparlamentet från att utöva sin rätt att upphäva immuniteten för en av sina ledamöter.

D. Artikel 26 andra stycket i Frankrikes konstitution har följande lydelse: ”Parlamentsledamöter får i samband med anklagelser om brottmål inte häktas eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder, såvida inte tillstånd har utfärdats av presidiet i den parlamentsförsamling som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagakraftvunnen dom”. Dessutom står det, i artikel 26 tredje stycket, att ”kvarhållande, frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder, samt lagföring av en parlamentsledamot ska vilandeförklaras under parlamentets sessionsperiod om den församling som ledamoten tillhör begär detta”.

E. Parlamentet har bred handlingsfrihet när det fattar sitt beslut efter en begäran om fastställelse av immuniteten för en av dess ledamöter ([1]).

F. I detta mål har parlamentet inte funnit några tecken på *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och exakt misstanke att talan har väckts i syfte att orsaka ledamoten politisk skada.

G. Målet faller inte inom ramen för Bruno Gollnischs politiska verksamhet som ledamot av Europaparlamentet. Det gäller i stället verksamhet av en rent regional och lokal karaktär som ledamot i regionstyrelsen i Rhône-Alpes, ett uppdrag som Bruno Gollnisch valdes till genom allmänna direkta val och som skiljer sig från hans uppdrag som ledamot av Europaparlamentet.

H. Bruno Gollnisch har gett en förklaring till varför hans politiska grupp i Rhône-Alpes regionstyrelse publicerade det pressmeddelande som nu föranlett begäran om upphävande av hans immunitet. Han framhöll då särskilt att pressmeddelandet skrevs av Nationella frontens grupp i regionen, inklusive dess kommunikationschef, som enligt Gollnisch hade mandat att tala på Nationella frontens valda representanters vägnar. Att tillämpa den parlamentariska immuniteten på en sådan situation vore att otillbörligen utvidga de reglerna, som är till för att undvika störningar av parlamentets funktion och oberoende.

I. Det är ett beklagligt åsidosättande av parlamentets privilegier att de franska myndigheterna påstås ha vidtagit vad som förefaller vara vissa frihetsbegränsande åtgärder mot Bruno Gollnisch innan de begärde ett upphävande av hans immunitet. Med tanke på att de franska myndigheterna nu formellt har begärt att hans immunitet ska upphävas för att vidta sådana åtgärder i framtiden är det emellertid inte längre nödvändigt att fastställa Bruno Gollnischs immunitet i detta avseende.

J. Det är inte parlamentet, utan behöriga rättsliga myndigheter som, med respekt för alla demokratiska garantier, ska besluta om i vilken omfattning fransk lag om anstiftan till rashat har överträtts och vilka rättsliga konsekvenser detta kan leda till.

K. Bruno Gollnischs parlamentariska immunitet bör därför inte fastställas.

([1]) Mål T-42/06, Gollnisch mot parlamentet, punkt 101.

1. Europaparlamentet beslutar mot bakgrund av det ovanstående att inte fastställa Bruno Gollnischs immunitet och privilegier.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till de behöriga myndigheterna i Republiken Frankrike och till Bruno Gollnisch.

Begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet

P7_TA(2011)0190

Europaparlamentets beslut av den 10 maj 2011 om begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Europaparlamentet fattar detta beslut

— med beaktande av den begäran om upphävande av Bruno Gollnischs immunitet som de franska myndigheterna översände den 3 november 2010 och som tillkännagavs i kammaren den 24 november 2010,

— efter att den 26 januari 2011 ha hört Bruno Gollnisch i enlighet med artikel 7.3 i arbetsordningen,

— med beaktande av artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier av den 8 april 1965 och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

— med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008 och den 19 mars 2010 ([1]),

— med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,

— med beaktande av artiklarna 6.2 och 7 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0155/2011), och av följande skäl:

A. En fransk allmän åklagare har begärt att den parlamentariska immuniteten för Bruno Gollnisch, ledamot av Europaparlamentet, ska upphävas så att en anmälan om hets mot folkgrupp kan undersökas och så att Bruno Gollnisch, om så är lämpligt, kan ställas inför rätta vid den franska förstainstansdomstolen, appellationsdomstolen och kassationsdomstolen.

B. Upphävandet av Bruno Gollnischs immunitet avser påstått hets mot folkgrupp genom ett pressmeddelande som skickades ut den 3 oktober 2008 av Nationella frontens grupp i Rhône-Alpes-regionen, en grupp för vilken Bruno Gollnisch var ordförande.

C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens privilegier och immunitet ska Europaparlamentets ledamöter, vad avser deras egen stats territorium, under Europaparlamentets sessioner åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat. Detta kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

([1]) Mål 101/63, Wagner mot Fohrmann och Krier, REG 1964, s. 383, mål 149/85, Wybot mot Faure m.fl., REG 1986, s. 2391, mål T-345/05, Mote mot Europaparlamentet, REG 2008, s. II-2849, förenade målen C-200/07 och C-201/07, Alfonso Luigi Marra mot Eduardo De Gregorio respektive Antonio Clemente, REG 2008, s. I-7929 samt mål T-42/06, Gollnisch mot Europaparlamentet.